

af den langt fremrykkede Tid nu ikke kan faa nogen Betydning, men det tror jeg ikke kan siges med fuldkommen god Grund, thi for det Første gjælder § 1 for en længere Tid, idet de Aaen, der efter den kunne tilstaaes, først skulle tilbagebetales inden 1ste April 1889, og det gjør jo ikke stort til Sagen med Hensyn til dem, at vi nu ere komne noget længer hen paa Vinteren end da Sagen var her tidligere. Ganske vist er der for Bestemmelsen i § 2 som Tidsfrist sat Udgangen af April Maaned 1887, og jeg antager derfor ikke, at §§ 3, 4, 5 og 6, som slutte sig til den og ere afhængige af dens Tidsbestemmelse, ville faa stor Betydning, men dette kan godt blive Tilfældet med § 1, og da Lovforslaget iøvrigt tidligere er vedtaget af Landstinget, forekommer der mig ikke at være Anledning til af de Grunde, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Schlegel) angav, at stemme imod Lovforslaget, som det nu foreligger.

Ordføreren (Schlegel): Jeg skal blot sige, at jeg er meget imod at give Love med en saa høitidelig Titel som „Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden samt til at formindste den derved foranledigede Nød“, naar disse Love efter deres hele Indhold ere omtrent betydningsløse. Det er dog sikkert, at vi ingensinde have vedtaget en saadan Lov, naar vi stode omtrent ved Slutningen af Marts Maaned, for at hjælpe paa den Maade, her er antydet, til Udgangen af April. Saaledes bliver kun tilbage § 1, som hidtil har haft en rent forsvindende Virkning. Derfor siger jeg, at man ikke bør give den Slags Love, der indeholde Løfter, som aldrig ville blive til Virkelighed.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 37 Stemmer mod 9.

Formanden: Lovforslaget bliver nu tilstillet Formanden i Folkethinget for at fremmes der, da det her er undergaaet Forandring.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Æneste Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg

til Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Der var til denne Behandling af Sagen stillet følgende Ændringsforslag:

Af Goos og Møgen:

1) I § 5, Linie 3 udgaa Ordene: „af Borgerrepræsentantskabet“.

2) I samme Paragraf udelades sidste Punktum.

De stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Goos: Det foreliggende Lovforslag er undergaaet nogle Forandringer i det andet Thing, som vist ikke kunne betragtes som Forbedringer — jeg kan i alt Fald ikke betragte dem som Forbedringer — men hvoraf dog nogle ere af den Bestaaffenhed, at de heller ikke forekomme mig at burde forhale Enighed mellem Thingene om Forslaget. Jeg henregner dertil for det Første det Forslag, der er tilføjet som § 13, om en Revision af Loven inden Udgangen af Marts 1890. Det betragter jeg vel ikke som en Forbedring, thi vi have saa megen Erfaring for, at disse Revisionsparagrafer ere til liden Nytte og Glæde og kun afgive et noget overflødigt Tryk paa de forskjellige Faktorer, der kunne have en Interesse i en Revision, at det ikke kan antages, at man opnaar Noget ved en saadan Bestemmelse; men jeg ser paa den anden Side ikke, at den kan gjøre anden Skade, end at den kan blive en maaste lidt overflødig Byrde i sin Tid, og jeg betragter den derfor ikke som Noget, der kan forhindre eller forhale Enighed mellem Thingene. Derimod er der i Lovforslagets § 5 gjort nogle Ændringer i Folkethinget, som min Medforslagsstiller (Møgen) og jeg have troet at burde tilraade Thinget at gaa bort fra. Den ene af disse Ændringer gaar ud paa i Stedet for, som det her vedtoges, at lade Listerne fremligge til Efterhyn efter forudgaaet Bekjendtgjørelse i „Berlingske Tidende“ at bestemme, at de skulle fremlægges „efter forudgaaet Bekjendtgjørelse i det eller de til officielle Rundgjørelser af Borgerrepræsentantskabet autoriserede Blade“, og den anden Ændring gaar ud paa at tilføje, at „alle